

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Elena Covalenco,
judecătorii – Petru Moraru și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 09 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, declarat de avocatul Aurel Malairău în numele inculpatului

Ceban Valeriu Pavel, născut la 10 aprilie 1971, originar din or. Ștefan Vodă, locuitor al s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.09.2011 - 09.12.2011;

Instanța de apel: 20.01.2012 - 10.05.2012;

13.03.2013 - 14.05.2015;

Instanța de recurs: 29.11.2012 - 05.02.2013;

05.11.2015 - 03.02.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 09 decembrie 2011, Valeriu Ceban a fost condamnat:

- în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare;

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare (episodul din 04.06.2011);

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare (episodul din 31.08.2011);

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 13 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința din 29 iulie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu aplicarea în privința lui Valeriu Ceban a tratamentului medical forțat împotriva alcoolismului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Valeriu Ceban, la 25 mai 2011, aproximativ la ora 23.00, aflându-se la domiciliul lui Vladimir Cebanevici, situat în s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat între ei, urmărind scopul cauzării lui Vladimir Cebanevici a leziunilor corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale grave, în rezultatul cărora, la 27 mai 2011, ultimul a decedat.

Tot el, la 04 iunie 2011, aproximativ la ora 16.00, aflându-se în s. Fîrlădeni,

r-nul Căușeni, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul violării de domiciliul, fără consimțământul proprietarei, ilegal a pătruns în ograda consătenei Liubovi Gojan și la cererea ultimei de a părăsi domiciliul, categoric a refuzat, amenințând-o cu răfuială fizică.

Tot Valeriu Ceban, la 31 august 2011, aproximativ la ora 17.00, fiind în stare de ebrietate, a venit la domiciliul Sofiei Burlac, locuitoare a s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, unde ilegal și fără consimțământul stăpînei a pătruns în curte și a maltratat-o, provocîndu-i leziuni corporale ușoare, iar la insistența ei de a părăsi domiciliu nu a reacționat, plecînd doar după implicarea altor persoane.

Tot el, continuîndu-și acțiunile huliganice, la 31 august 2011, aproximativ la ora 17.00, fiind în stare de ebrietate, aflîndu-se la domiciliul Sofiei Burlac, locuitoare a s. Fîrlădeni, r-nul Căușeni, încălcînd grosolan ordinea publică, exprimată printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane, a maltratat-o pe Sofia Burlac, aplicîndu-i multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, în rezultatul cărora i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

3. Avocatul Aurel Malairău în numele inculpatului Valeriu Ceban, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia în partea condamnării lui Valeriu Ceban în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în această parte.

Apelantul a invocat că probele prezentate de procuror demonstrează faptul săvîrșirii omorului, dar nu și participarea inculpatului la săvîrșirea acestei infracțiuni, or, probele prezentate nu indică direct la faptul că inculpatul a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

4. Prin decizia Curții de Apel Bender din 10 mai 2012, apelul a fost admis din alte temeiuri, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, în partea stabilirii pedepsei, prin care Ceban Valeriu a fost condamnat în baza:

- art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare;
- art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 13 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin sentința din 29 iulie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță a constatat cu certitudine săvîrșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal.

Prin sentința primei instanțe Valeriu Ceban a fost corect recunoscut vinovat pentru săvîrșirea a două episoade prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, însă incorect a fost condamnat separat pentru fiecare din ele.

5. Avocatul Aurel Malairău în numele inculpatului Valeriu Ceban, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitînd casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a specificat că, în instanța de apel a fost înaintat demers prin care a fost solicitată efectuarea expertizei medico-legale în comisie de către experții

medico-legali ai Centrului de Medicină Legală, mun. Chișinău, str. Corolenco 8.

În fața experților (care au cunoștințe speciale în domeniul medicinei legale) urmau a fi adresate întrebări suplimentare, care puteau duce la stabilirea circumstanțelor decesului lui Vladimir Cebanevici, deoarece materialele cauzei, raportul de examinare medico-legală nr. 175-2011 și raportul de examinare medico-legală nr. 131/D-2011, sunt neclare.

Totuși, instanța de apel, în decizia adoptată nu a indicat din ce motive a respins demersul, și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

A mai invocat că, prima instanță și instanța de apel eronat au concluzionat că vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor, nefiind stabilite circumstanțele cauzei.

Instanțele de fond, nu au apreciat și analizat just probele administrate pe dosar.

Instanța de apel a scos din context și a interpretat eronat declarațiile mai multor martori ai acușării, fără a verifica în coroborare cu probele administrate declarațiile acestora.

Subsidiar a menționat că, la ședințele de judecată a instanței de apel nu a fost prezent nici un martor din partea acușării, care ar fi putut confirma cele declarate anterior, și astfel partea apărării nu a avut posibilitatea de a stabili adevărul.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 februarie 2013, a fost admis recursul declarat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea tuturor probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de către prima instanță fără a le verifica public și nemijlocit în ședința de judecată, acestea nefiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, adică nu și-a motivat în mod legal soluția adoptată.

La fel, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu s-a expus asupra demersului privind dispunerea unei expertize în comisie, iar soluția privind respingerea demersului este lipsită de orice motivare.

Prin urmare, instanța de apel a încălcat dreptul inculpatului la o încheiere judecătorească motivată și nu s-a expus asupra respectivului motiv în modul prevăzut de lege.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, a fost admis din alte motive apelul declarat, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, potrivit căreia Ceban Valeriu a fost condamnat în baza:

- art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare;
- art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 13 ani închisoare.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 13 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, în rest sentința a fost menținută.

7.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit corect că, starea de fapt și acțiunile inculpatului Valeriu Ceban se încadrează în

dispoziția art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: *vătămare intenționată a integrității corporale, periculoasă pentru viață, care au provocat decesul victimei*; în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi: *violare de domiciliu săvârșită cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei*; în baza art. 287 alin. (1) Cod penal după indicii calificativi: *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită*.

Totodată, inculpatul vina înaintată în baza art. 179 alin. (2) Cod penal și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a recunoscut-o pe deplin, însă nu a recunoscut vina înaintată în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, solicitînd să fie achitat pe acest capăt de învinuire.

Instanța de apel a specificat că, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost dovedită prin probele administrate, și anume declarațiile martorilor Ivan Zmeu, Ion Gojan, Dumitru Muntean și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 229 din 10.04.2013, iar argumentele inculpatului, prin care pledează nevinovat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, nu și-au găsit confirmare atît în prima instanță cît și în instanța de apel.

Instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe prin care Valeriu Ceban a fost recunoscut vinovat pentru săvîrșirea a două episoade prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal și condamnat separat pentru fiecare din ele, nu este corectă, acesta urmînd a fi recunoscut vinovat și condamnat, în ansamblu, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal și sancționat pentru săvîrșirea infracțiunii nominalizate o singură dată.

8. Avocatul Aurel Malairău în numele inculpatului Valeriu Ceban, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitînd casarea acesteia, în partea condamnării lui Valeriu Ceban în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în această parte.

Recurentul a specificat că, instanța de apel a ignorat și nu s-a expus asupra raportului de expertiză medico-legală nr. 229 întocmit de experții Centrului de Medicină Legală al Ministerului Sănătății al R. Moldova.

Totodată, instanța de apel a indicat în decizie că raportul de expertiză medico-legală nr. 229, a fost întocmit la 10.04.2013, fapt care nu coincide adevărului, deoarece expertiza a fost începută la 05.07.2013 și terminată la 21.01.2014, fapt care are importanță la caz, deoarece denotă că instanța nu a examinat minuțios și cu atenție raportul dat.

Specifică recurentul că, loviturile au fost efectuate cu un obiect(e), însă la fața locului nu a fost ridicat careva corp delict ce ar confirma faptul dat.

Pe parcursul examinării cauzei, atît prima instanță, cît și instanța de apel, au stabilit că, potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 175-2011 și raportul de expertiză medico-legală nr. 131/D-2011, „leziunile puteau fi aplicate în poziție aplecată, cu pumnul peste palma mîinii lipite de vîrfurile capului și au legătură cauzală directă cu survenirea decesului victimei”.

Menționează că, instanța de apel urma să solicite prezența unui expert, care putea să se expună asupra neclarităților apărute între rapoartele de expertiză nr. 229, nr. 175-2011 și nr. 131/D-2011, ori potrivit cărții medicale nr. 4694, rezultă că, decesul a survenit la ora 05.40, la 30.05.2011, pe cînd partea vătămată a fost internată în spital la 25.05.2011.

Susține că, părții vătămate urma să îi fie acordată asistență medicală pe perioada

aflării acesteia în spital, fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 229.

Atît prima instanță, cît și instanța de apel nu au apreciat și nu au dat o analiză justă probelor administrate la dosar, totodată, instanța de apel, a exclus din context și a interpretat eronat declarațiile mai multor martori ai acuzării, fără a verifica în coroborare cu probele administrate declarațiile acestora.

A specificat că, în ședințele de judecată, nu a fost audiat nici unul din medicii care au participat la internarea sau la stabilirea diagnozei victimei.

Consideră că, instanțele de fond eronat au concluzionat că vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor, or, martorii au depus declarații privind personalitatea inculpatului și nu privind circumstanțele cauzei, iar sentința de condamnare este bazată doar pe presupuneri, fiind ignorat integral și raportul de expertiză medico-legală nr. 229.

Subsidiar a menționat că, instanța de apel greșit a menționat că, succesorul părții vătămate, Ivan Cebanovici a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărîrii primei instanțe, ori acesta a fost prezent la toate ședințele, însă nu i-a fost oferit cuvîntul în cadrul susținerilor verbale, mai mult, Ivan Cebanovici în ședința de judecată a primei instanțe a declarat că Vladimir Cebanovici a fost bătut de Ivan Zmeu, cu care se afla în relații ostile.

Totodată, succesorul părții vătămate, Ivan Cebanovici nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat.

Mai invocă recurentul că, declarațiile martorului Dumitru Muntean sunt în contradicție cu declarațiile martorului Ivan Zmeu, iar organul de urmărire penală nu a efectuat măsurile de anchetă pentru verificarea declarațiilor acestor martori.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal (episodul din 04.06.2011), săvîrșită de Valeriu Ceban, a menționat recurentul că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina parțial și se căiește.

9. Pe marginea recursului, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia, deoarece temeiurile invocate de recurent au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanțele de fond și asupra cărora acestea s-au expus argumentat în hotărîrile pronunțate.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, luînd în considerație și argumentele expuse în referința procurorului, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul, în recursul declarat invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept.

În esență, recurentul critică condamnarea lui Valeriu Ceban în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, dat fiind că instanța de apel eronat a reținut în sarcina inculpatului elementele constitutive ale acestei infracțiuni, iar probatoriul administrat și cercetat în cauză nu demonstrează indubitabil vinovăția ultimului.

Sub acest aspect, Colegiul penal specifică că, în pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 9 din 30.10.2009, „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual.

Astfel, se relevă că, respectînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelurile înaintate de procuror și de apărare, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungînd la concluzia corectă enunțată supra la pct. 7 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeuriile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea, din alte motive, a apelului declarat de apărare, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul Valeriu Ceban, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivînd concluzia de vinovăție a acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Deci, Colegiul penal, reține că instanța de apel, verificînd minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Valeriu Ceban în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

În ce privesc criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 8 al prezentei decizii, prin care se susține că Valeriu Ceban nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 7, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare.

Colegiul penal apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului referitor la faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra raportului de expertiză nr. 229 din 21.01.2014, or, instanța de apel, în decizie a indicat „*De asemenea vinovăția inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost dovedită și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 229 din 10.04.2013, conform căruia moartea lui Vladimir*

Cebanevici a survenit din cauza traumei cranio-cerebrale închise grave cu hemoragii difuze în țesuturile moi pericraniene cu hematom subdural temporal pe stînga și hemoragii punctiforme în trunchiul cerebral. Leziunile corporale sub formă de hematom subdural și focare de contuzii și hemoragii punctiforme localizate pe partea stîngă a capului, permite să afirmăm că ele s-au produs în urma acțiunii traumatice prin lovire cu un obiect contondent. Leziunile corporale depistate la Vladimir Cebanevici în urma căderii libere se exclude. Astfel leziunile corporale date au legătură cauzală cu decesul”, iar faptul că instanța de apel a indicat că raportul de expertiză a fost întocmit la 10.04.2013, constituie o eroare materială care poate fi corectată de instanța care a adoptat hotărîrea, în temeiul art. 249 Cod de procedură penală.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decît cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Totodată, apărarea a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, referitor la infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, pe episodul din 04.06.2011, inculpatul a recunoscut vina parțial și se căiește, urmînd a se subînțelege că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

Însă, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Valeriu Ceban pentru infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect a stabilit categoria și termenul pedepsei.

În același context, Colegiul penal reține că, în recursul ordinar avocatul Aurel Malairău menționează că – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în recursul respectiv, nu este specificat care ar fi acele motive asupra cărora instanța de apel nu s-a expus, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens (pct. 8 din decizie), iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în cauza penală în privința inculpatului Valeriu Ceban și, prin

urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Aurel Malairău în numele inculpatului Valeriu Ceban, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aurel Malairău în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Ceban Valeriu Pavel*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 martie 2016.

Președinte

Elena Covalenco

Judecătorii

Petru Moraru

Constantin Alerguș